

1. Кремень В. Освіта і система виховання повинні переорієнтуватися на формування у людей інноваційного типу мислення / В. Кремень // *Іноземні мови в навчальних закладах*. № 2, 2006. С. 4.
2. Педагогіка для громадянського суспільства: навчальний посібник для студентів педагогічних спеціальностей / За ред. д-ра пед. наук Т. С. Кошманової. Львів, 2005. С. XXIV.
3. Ушакова, Н., & Тростинська, О. (2014). Вивчення української мови студентами-іноземцями: концептуальні засади. Теорія і практика викладання української мови як іноземної, 9. С. 12–21.
4. Швець, Г. Навчання української мови як третьої іноземної в інституті філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Теорія і практика викладання української мови як іноземної, 12. 2016. С. 103–109.
5. Шиян. Р. «Європейський вимір мовної освіти» / Р. Шиян // *Іноземні мови в навчальних закладах*. № 2, 2006. С. 19.
6. Eaton J. S. Accreditation and recognition of qualifications in higher education: The United States. Centre for Educational Research and Innovation (CERI). (ed.), *Quality and Recognition in Higher Education: The Cross-Border Challenge*. Paris, Centre for Educational Research and Innovation, OECD. 2004.
7. Академічна мобільність. КПІ імені Ігоря Сікорського // <https://kpi.ua/mobility>
8. Положення про академічну мобільність студентів Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» // <http://studprofkom.kpi.ua/mobility>

Федишин Оксана,
старший. викладач
(Львівський державний університет

ПРОФЕСІЙНА ОРІЄНТОВАНІСТЬ МОВЛЕННЯ НА ІНОЗЕМНУ МОВУ

У статті розглядається професійна орієнтованість мовлення на іноземну мову, завдання формування комунікативної компетентності та шляхи вирішення проблеми.

Ключові слова: мова, мовлення, іноземне спілкування, вміння, навички.

The article deals with the professional orientation of foreign language broadcasting, the task of forming communicative competence and the ways of solving the problem.

Keywords: language, speech, foreign language communication, skills, skills.

Сучасні підходи щодо розвитку освіти в Україні, зокрема щодо викладання іноземних мов характеризується реформуванням її концептуальних, структурних та організаційних засад. Україна, як і Європа, перебуває в пошуках нових ідей, цінностей, які міцно пов'язані між собою контекстом взаємопорозуміння та співробітництва людей, які володіють мовою та які її викладають. Така співпраця спонукає до полікультурних, поліетичності, полілінгвістичності, що в свою чергу є одним з основних підходів щодо викладання іноземних мов у вузах.

Зокрема у нашій державі вивченню іноземної мови приділяється велика увага, ставляться завдання для забезпечення країні рівноправної та повноцінної участі у міжнародному спілкуванні, створюються оптимальні умови для інтеграції в загальноєвропейський процес. У Україні «іноземна мова»: це є не лише система мови, але й мовленнєва діяльність, мовленнєва взаємодія засобами мови, а також певні мовні, лінгвокраїнознавчі знання. Іноземна мова призначена слугувати засобом спілкування завдяки сформованим комунікативним вмінням, зокрема вивчення іноземної мови – це не тільки формальне вивчення граматичних структур і літературних творів, а набуття

знань та практичних навичок, необхідних для спілкування в реальних життєвих ситуаціях, тобто мова повинна вивчатись для життя.

Основною метою вивчення іноземної мови є передусім набуття розмовних навичок і, як результат цього процесу, - використання мови в конкретних соціальних актах спілкування, повсякденних мовних ситуаціях. Граматика ж розглядається тільки як засіб опанування мови. Вважають, що розмовні навички розвиваються паралельно з аудіюванням, тому що процес комунікації передбачає можливість продукувати мову при сприйнятті і розумінні чужого вислову [4, с.25-28].

Особи, які викладають іноземну мову повинні стимулювати перед собою постановку та вирішення питання перед навчанням інших, а саме: 1) Що конкретно відбувається під час писемного чи усного спілкування між людьми? 2) Що спонукає співрозмовників діяти саме так? 3) Які навчальні дії виконуються у процесі використання іноземної мови? 4) Як ми визначаємо цілі навчання та позначаємо прогрес між повним (цілковитим) незнанням та ефективним володінням іноземною мовою? 5) Як відбувається вивчення іноземної мови, а саме оволодіння нею? 6) Що слід робити, щоб допомогти людям якнайкраще вивчати іноземну мову? [2, с.49-50].

Вище вказаними підходами потрібно оволодівати тому, щоб в подальшому сприяти обміну інформацією між викладачами і тими, хто вивчає мову, про цілі навчання та способи їх досягнення. Покращити якість спілкування між носіями різних мов і культур, полегшити мобільність зв'язків, а отже, сприяти взаємопорозумінню. Сприятливим способом для вивчення іноземних мов є різноманітні методи викладання, які допомагають особам набувати знання, уміння та досвід, які потребуються для досягнення самостійності мислення та діяльності, більшої відповідальності і взаємодії у стосунках з іншими людьми.

Таким чином цілком обгрунтовано стверджувати, що організатори і практики вивчення іноземних мов повинні базувати свою діяльність на потребах, мотивах, характеристиках та ресурсах, тобто можливостях, здібностях особи, яка вивчає іноземну мову. Для цього потрібно особі

зрозуміти для чого вона вивчає іноземну мову, для чого вона її буде використовувати. Крім того, особа повинна задати собі запитання для чого йому потрібно навчитися, щоб бути здатним використовувати мову з певною метою, що штовхає його до бажання вчити мову та інше. Необхідно максимально точно визначити цілі навчання, вартісні з огляду на потреби тих, хто вивчає мову, та реалістичні по відношенню до їх характеристик і доступних засобів. Вище викладені підходи - це підхід до викладання іноземної мови і його призначення повинно слугувати своєрідним довідником, здатним допомогти практикам-викладачам, здобувач вищої освіти, і зробити певний вибір методу, діяти в його рамках адекватно поставленим цілям, тобто говорити однією фаховою мовою на досконалому рівні [5, 121-122].

Мовна діяльність є розумовою і творчою. Отже, саме таким і повинен бути процес навчання мовам. Для того щоб усунути суперечність пріоритетів та поповнити новим змістом навчання, ми вважаємо за необхідне переглянути наявну навчальну програму з наданням пріоритету комунікативній спрямованості та розробити технологію її реалізації. Таким чином перевагу буде надано практичній меті — застосуванню мови в природних умовах. Отже, зміниться підхід до тексту. Він розглядатиметься як джерело не мовної, а змістовної інформації. А вже вказана інформація переросте у програму, тобто у стисле систематичне викладання змісту навчання за певною дисципліною, коло знань, умінь та навичок, які необхідно засвоїти протягом періоду навчання.

Навчання іноземним мовам у сучасному світі постійно знаходиться в центрі уваги національно-освітніх програм. Їхній статус багато в чому визначає активізацію політичного, суспільного, культурного та економічного життя, а також характер формування "мовного смаку епохи". Так, професор Рурського університету Т.Деннинггаус (1999 р.) пише, що організоване вивчення іноземних мов є природною складовою частиною усього суспільного життя і пов'язане з іншими суспільними явищами або опосередковано ними [1, с.137-138].

Викладання іноземних мов є феноменом історичного розвитку, проходить при певних умовах і підкоряється певним закономірностям. Як і в загальній історії тут спостерігаються еволюційні процеси та революційні стрибки. Так, в наші дні інтернаціоналізація економіки, науки і культури у світі спонукає народи все активніше встановлювати контакти один з одним. Домінуюча роль в цьому процесі належить англійській мові, яка стала провідним засобом міжнародного спілкування. Багато в чому це обумовлено тією обставиною, що багато англосовітських країн вийшли на найпередовіші позиції в світі, науці, економіці та культурі [6, с.10-11].

На сучасному етапі світовий освітянський простір вийшов за межі викладання іноземних мов на нові форми організації навчання, усвідомлення необхідного пошуку методики прискорених курсів з орієнтацією на мовленнєву комунікацію, інтенсивно реалізовані педагогічні технології і розробки нової дидактики побудови навчально-методичних комплексів.

У сфері світового бізнесу, де своєчасно розуміють роль і позиції іноземних мов, розподіл функцій між окремими мовами (іноземними та національними). Наприклад в Європі продовжується лідерство професійної англійської мови з професійними французькою, німецькою, іспанською та італійськими мовами. Але в останній час то англійська орієнтація європейських політиків, фахівців та бізнесменів стала все більше відчутною як недостатня. "Правилом хорошего тону" вважається спілкування з партнером, по-можливості, його мовою. Іспанці, французи, італійці, німці їздять один до одного вивчати мову, активно оволодівають європейськими мовами топ-менеджери зі Скандинавії, Швейцарії, Східної Європи, в тому числі і України. Зокрема, французька мова, крім Франції, поширена у колишніх французьких колоніях, включаючи Квебек (в Канаді) і Гаїті. В ряді країн (Алжир і Туніс) вона зберігається у стилі культури і освіти. У XVIII - XIX ст. французька мова була у світі мовою культури і дипломатії, мовою дворянства Європи. Нині у Франції навчаються здобувач вищої освіти із багатьох країн. Тут працює багато діячів культури

різних країн. Але в цілому французька мова зараз віддає роль міжнародної мови англійській [3, с.101].

Отже, сучасні підходи щодо вивчення іноземної мови – це допомога усім зацікавленим (викладачам, методистам, лінгвістам, працівникам і т.д.) зорієнтуватися у виборі методики оволодіння іноземними мовами та сприяння обмінові інформації у сфері навчання іноземних мов за допомогою діяльно-орієнтовного підходу. Використання мов інтерпретується в термінології методики "стратегії". Остання застосовується для активізації загальної і комунікативної мовної компетенції з метою виконання необхідних мовних дій і процесів передачі (продукції) та прийому (рецепції) текстів, що дозволяє вирішити завдання, які виникають в ситуаціях різних галузей суспільного життя. Методика навчання іноземним мовам - це наука, яка досліджує мету і зміст, закономірності, засоби, прийоми, методи і системи навчання, а також процеси навчання і виховання на матеріалі іноземних мов. Цікаві особливості організації навчання іноземним мовам у Франції, наприклад, в університеті. Тут кожний університет працює за власною програмою. Проте для вироблення єдиних міжвузівських вимог проводяться різні семінари і конференції (в тому числі і іноземних мов).

Головна мета, до якої прагнуть всі - вивчення іноземних мов в усіх країнах - це перебороти мовленнєву скованість професійну орієнтованість мовлення на іноземну мову з виробленням навичок розуміти чужу мову і іншомовне середовище.

1. Абдуллаєв Ю.Н., Бушуй А.М. Іноземні мови в сучасному світі і еволюція методики навчання. Ташкент, 2000. 270 с.

2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання /Науковий редактор українського видання доктор пед. наук, проф. С.Ю.Ніколаєва. К.:Ленвіт, 2003, 273с.

3. Гринчишин О.М. Успішність розвитку комунікативної мотивації за допомогою сприятливого психологічного клімату під час засвоєння іноземної

мови здобувач вищої освіти вищого навчального закладу.2005. С.157. // *Актуальні проблеми гуманітарних та природничих наук*

4. Козубай В.І. Використання новітніх технологій формуванні мовленнєвих навичок та комунікативної компетенції/ В.І.Козубай, Л.М.Морська // *Соціально-гуманітарні та психолого-педагогічні науки*. 2005. С.195.

5. Король С.В. Аналіз традиційних та сучасних форм роботи на занятті з іноземної мови// *Професійне становлення особистості: проблеми і перспективи*. 2005. С.201.

6. Сятчик К.В. Організація учбово-комунікативної діяльності при навчанні іноземної мови // *Соціально-гуманітарні та психолого-педагогічні науки*. 2005. С.134.

Юськів Богдана,
старший викладач
(Львівський державний університет
внутрішніх справ)

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ ЛЕКСИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ МОВНИХ ОДИНИЦЬ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті розглядаються способи досягнення еквівалентності перекладу лексичних одиниць англійської мови.

Ключові слова: *еквівалентність, лексичний рівень, контекст, сталі словосполучення, ідіома.*

The article deals with the means of equivalent translation of English language

Key words: *equivalency, lexical level, context, stable phraseological units, idiom.*